אש קודש — ראש השנה

קולי שמעת אל תעלם אזנך וכו' וכו', שע"פ פשוט צ"ל אם כתיב שמעת שכבר שמע א"כ מה הבקשה אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.

אבל נודע המדרש (פ' תולדות) עה"פ הקול קול יעקב וכו' בשעה שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות אין ידי עשו שולטות ע"ש, כי התורה ומצוות הם חיינו ואורך ימינו, ואפילו על התפילה איתא בפסוק מסיר אזנו משמוע תורה וכו, וכשאנו מזכירים עצמנו את עליית תפילותנו למרום בימים טובים הקודמים קולות התורה של בתי מדרשות, ישיבות הדרים ות"ת, שבכל השנה היו עוטרים להן מסביב, גם התורה אשר כ"א למד בביתו בכל השנה ובפרט בימי אלול, היתה מקיפה את תפילותנו של ימים הקדושים אלו, ויחד בקעו קולות הקדושה אלו של התורה ותפילה, את כל הרקיעים ועלו לפני כסא הכבוד, ולא רק אותנו קדשו בכל פעם יותר, ולא רק לנו המשיכו ישועה, רק גם את מלכות שמים תקנו, כי ד' אמר אנכי ד' אלוקיך אשר הוצאתיך מאמ"צ, התגלות שם הוי' היתה כשיצאו ישראל מעבדות לחירות ומיגון לשמחה, כשישראל בצרה גם שם הוי' נסתר ונקרא אלקים כמ"ש בזוה"ק, ורק כשישראל בישועה ועי"ז גם עובדים את ד' אז גם מלכות שמים נתגלה, אנכי הוי' אלוקיך אשר הוצאתיך מאמ"צ, שאז נתגלה האנכי והוי'.

וזה שמתפללים קולי שמעת לשון עבר, בעבר שמעת קולי של התפילה ושל התקיעות שופר מפני שגם קול התורה הי' מקיף אותי, והי' קול הזה בוקע רקיעים, לכן עתה אף שאינו עולה כ"כ ונשמע רק כמו מרחוק כמו שצריכים להטות האוזן לקול קטן הבא מרחוק מ"מ אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי, כי לא לנו לבד הדבר נוגע רק גם לך כביכול, כי ראש דברך אמת, ודרשו חז"ל ראש דברך קאי על אנכי שבקבה"ת, ולהנ"ל שאמרת אנכי ד' אלקיך אשר הוצאתיך מאמ"צ, שהתגלות אלקית היא כשישראל בישועה ועבודת ד', לכן ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים, כי לא מאתנו הסבה שכל התורה והעבודה כעת נחרבה רק וכו', לכן רחם נא וערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים ונחדש אז בעזהשי"ת את התורה ותפילה ועבודה עוד ביתר שאת.

תקעו בחודש שופר בכסא לי"ח וכו' משפט לאלקי יעקב, כי זהו החג שהלבנה בו נתכסה, כדי שלא ימצאו ב' עדים נגד ישראל בשעת המשפט כנודע, (רעיא מהימנא שופטים דף ער"ה) אבל הלא אומרים עליו ית' הוא היודע ועד, א"כ גם הוא ית' יכול להעיד, וע"ז אומר הפסוק משפט לאלקי יעקב, המשפט שאנו נשפטים ביום זה אינו לישראל לבדו רק גם לו ית', כי כיון שישראל שבים בתשובה ומקבלים עול מלכותו ית' עלינו בשופר, כנודע שהיא קבלת עומ"ש והתחדשות מלכותו ית', אז כל מה שנוגע לישראל נוגע לו ית'.

וזה תקעו וכו' ותשובו בתשובה ובקבלת עומ"ש, בכסא ליום חגנו שהלבנה בו מתכסה ולא יהי' ב' עדים נגדכם, וא"ת הלא הוא ית' היודע ועד, אבל כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב, חוק הזה הוא לישראל שהמשפט אינו לישראל לבדו רק גם לאלקי יעקב, ואין הוא ית' יכול להעיד ע"ע, וצריכים עדים אחרים, וכיון שהלבנה מתכסה ואין עדים אחרים, בטוחים אנו בד' שנזכה בדין.

אם עונות תשמור י"ק אדני מי יעמוד, להבין הרמז תשמור י"ק, למה דוקא י"ק, וכן למה לא אמר י"ק מי יעמוד רק אדנ', אבל איתא בגמרא מנחות (כ"ט ע"ב)ם עה"פ כי ביי"ק ד' צור עולמים עוה"ב נברא בי' ועוה"ז בה', והגם שאין אנו משיגים ענינים גבוהים כאלו מ"מ הנוגע לעבודה נבין נא לפי מצבנו למה רק ביי"ק נבראו ולא בו"ק.

אבל ו"ק בישראל תלוים והם בוראים בהם, כי בל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו, נמצא עוה"ז ועוה"ב שברא הקב"ה ביי"ק, התגלות כבודו ברא, וכשישראל עובדים אותו ית' במדות שהם בחי' ו' ועומ"ש שהיא בחי' ה' תתאא כנודע, אז גם הם בוראים חלק כבודו ית', ועיין הקדמת זוה"ק שכשאיש ישראל מחדש מה בתורה, נברא עי"ז שמים חדשים, היינו שעבודת ישראל ג"כ בריאה היא, שנברא ונתגלה חלק כבודו ית' עד שבמרום נברא שמים חדשים.

בי"ק ברא ד' עולם האצילות ואח"כ בריאה שהיא התגלות כבודו ית', ואח"כ ברא יצירה יותר התגלות ואח"כ עשי', וישראל בוראים בעבודתם בבחי' ו"ק שהיא התגלות יתירה שבעשי', שבפועל ממש יתגלה אורו וקדושתו גם בגופנית העשי' במצוות מעשיות שבגופו ממש בבשרו דמו וכחו, אף במדותיו של האיש הבאים מנפש הבהמי' שהיא חיות הגופניות יעשה [תימשך] קדושת אלקית והתורה.

וזהו הענין שבמחשבה רוצה כל איש לעבוד את ד', ורק בפועל ממש קשה לו מפני שבמחשבה היינו ביי"ק כבר נברא התגלותו כי ד' בראה, משא"כ בפועל ממש בו"ק צריך האיש עתה לברא בריאה חדשה וקשה לו.

ובזה אפי"ל מעט לפי מצבנו המדרש בראשית רבה יי"ז, אר"א בשעה שבא הקב"ה לבראות את האדם נמלך במה"ש וכו' א"ל חכמתו מרובה משלכם וכו', א"ל זה מה שמו ולא היו יודעין, העבירן לפני אדם א"ל זה מה שמו, אמר זה שור וכו', ואני מה שמי א"ל אדנ' וכו', ע"ש. שעפ"פ ק"ל למה באמת יקרא האדם את שמות דברי העולם, ולא עוד אלא גם את שם אדנ' של הקב"ה הוא יקרא, ולמה דוקא זאת תהא הוכחה נגד המלאכים, לברא את האדם.

אבל נודע ששם כל דבר הוא חיותו כמ"ש נפש חי' הוא שמו, ששמו הוא נפש החיות שלו, ויש קריאת השם לאחר שהחיות כבר נברא, כמו ויקרא אלקים לאור יום, שקרא שמו לאחר שכבר ברא את היום, ויש קריאת השם שע"י הקריאה נעשה הדבר ונברא החיות, כגון ראה קראתי בשם בצלאל וכו' ואמלא אותו רוח אלקים, היינו שע"י שקראהו ד' ית' בשם, מילא אותו בחכמה וכו', וכן ויקרא משה להושע ב"נ יהושע ופרש"י יי"ק יושיעך וכו' שע"י קריאת שמו פעל ליתן בו קדושה יתירה להצילו וכו', וכיון שהמלאכיט קטרגו שלא לברא את האדם לכן אמר להם הקב"ה חכמתו מרובה משלכם, כי בראשית ברא וכו' איתא בתרגום ירושלמי בחוכמא ברא, חכמתו מרובה משלכם שגם הוא ע"י עבודתו את ד' בורא, והראי' שיכול לקרא שמות שהוא ג"כ ענין בריאה של נפש חיות שבהם, ואיזה בריאה בורא והא כבר נבראו, אלא שעמהם היינו עם כל דברי העולם קורא את שם ד', שממליכו ית' על כלם והוא השם אדנ' שקרא, כמ"ש שהוא אדון לכל, שהאדם ע"י שעובד את ד' בכלם, ממליך אותו ית'.

לכן זמן התשובה הוא בר"ה זמן בריאת העולם, מפני שגם התשובה שעיקרה היא עבודת ד' מעתה, בריאה היא, חדשו מעשיכם בחי' המחדש בכי"ת מעשה בראשית.

והנה בבריאת העולם הי' בונה עולמות והחריבן כמ"ש במדרש (פרשת בראשית) שהיא שבירת הכלים ומהם עשה עולמות אלו עולם התיקון כנודע, ונודע מהאר"י זצוק"ל שענין עשרה הרוגי מלכות יהי' מפני שאז נתרבו קליפות שהי' עומד להיות חורבן העולמות כבשעת שבירת הכלים ונתתקן בעשרה הר"מ, וממילא כשאנו רואים צרות אלו שעוברים עלינו וכ"כ נפשות מישראל והרבה ת"ח צדיקים ועובדי ד' שנעדרו ר"ל וכל איש ישראל הסובל כ"כ עתה ובפרט מי שנעדר ר"ל, צדיק הוא ד', ירחם ויאמר די לצרותינו וצרות עמו בית ישראל, אז יודעים שגם עתה זמן של בחי' שבירת הכלים הוא, לכן צריכים להתחזק יותר בתשובה ולחדשו מעשיכם ולבריאה חדשה.

וראשית כל שנתחדש אנחנו בתשובה, לא בלבד שלא נעשה את אשר עשינו עד כה, ורק טוב נעשה, רק גם שנעשה בכל עצמנו בריות חדשות טובות, עובדי ועבדי ד', ואז גם כל העולמות יתתקנו כנ"ל, שאיש הישראלי בורא בבתי' ו"ק וקורא בשמות כלם, וע"ז גם בשם אדנ' ית' קורא, שמגלה מלכותו ית', וזה אם עונות תשמור יי"ק, מפני שהשם יי"ק הוא ית' בעצמו ברא ולא בישראל, ואפילו אם ישארו העונות, שם הזה יי"ק ישאר, אבל אדנ' מי יעמוד, כי שם הזה ישראל קוראים אותו כנ"ל במדרש שאדה"ר קרא אותו ובגמרא איתא שאברהם אבינו קרא אותו.

קויתי הוי' קותה נפשי, תקותי היא שכל דווי' היא רק עם ישראל לכן יחל ישראל אל ד' וכו' והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו.

מן המצר קראתי יי"ק ענני במרחב יי"ק, כי נודע הא דאיתא בת"ז הק' (תיקונא שתיתאה) על אותם שמתפללים בר"ה על צרכי עצמם צווחין ככלבין הב לן חיי הב לן מזונא, אבל בשעה שהאיש מוכה בייסורים קשים, קשה שלא יצעק על כאביו, זולת הצדיקים הגדולים המופשטים מגופם וכל עצמותם, לכן לאנשים בערכינו ובפרט בצרות מרות כאלו, א"א שלא נצעק ונתפלל לד' גם בר"ה ויוה"כ על יסורינו וכאבינו, אבל גם על זה בעצמנו נפשנו מר תבכה, שגם בימים קדושים אלו אנו צריכים להתפלל הב לן חיי הב לן מזונא, ולא תפילות עילאות צרכי שמים, וכמו שכבר אמרנו עה"פ ויאנחו בנ"י מן העבודה, שישראל צעקו רק על העבודה והצרות, אבל ויזעקו שתעל תפילתם [שועתם] אל האלקים מן העבודה, ע"ז בעצמו התפללו, שתפילתם מן העבודה תתעלה אל האלקים, שיתפללו צרכי שמים, לא צרכי עבודה.

וזה מן המצר קראתי יי"ק, עתה אני קורא מן המצר על צרותי אבל ענני במרחב יי"ק שאקרא אותך במרחב מתוך הרחבה וג"כ להתפלל תפילה טובה ועילאה, רק לשם יי"ק.